

Nieuwsbrief

Een uitgave verzorgd door B & R

Inhoud

1. Kort
2. Vennootschappen / vereenvoudiging van de vereffeningsprocedure
3. Bouwsector / een verruiming van de hoofdelijke aansprakelijkheid
4. Geregistreerde kassa voor de horeca
5. Fiscaal misbruik / circulaire van de belastingdienst / antwoord van de minister

Uit het Parlement / Rechtspraak

1. Verkoop van onroerend goed / belastingvrije meerwaarde of divers inkomen
2. Wanneer is een boekhouding bewijskrachtig voor de belastingdienst
3. Forfaitaire kostenvergoeding van 500 EUR
4. Een goedgekeurde jaarrekening is bindend
5. Verzekering gewaarborgd inkomen / uitkering onbelast

1

Kort

Het fiscale bankgeheim wordt steeds verder beperkt. Eén van de maatregelen betreft de oprichting binnen de Nationale Bank van België van een **centraal aanspreekpunt**. De bedoeling is dat alle financiële instellingen aan dat aanspreekpunt de identiteitsgegevens van hun cliënten zullen doorgeven inclusief de nummers van hun rekeningen en contracten.

Ook als natuurlijk persoon ontkomt u niet aan die meldingsplicht. In de toekomst zal u uw buitenlandse financiële rekeningnummers aan dat aanspreekpunt moeten doorgeven (programmawet BS 06/04/2012).

De ene programmawet is nog niet gepubliceerd in het Staatsblad of het volgende ontwerp ligt reeds klaar.

Het ontwerp van 15 mei bevat een fiscaal luik waarin u een aanpassing terugvindt op de thin-cap of **onderkapitalisatieregeling** (zie daarvoor de tekst onder rubriek "kort" van nieuwsbrief 84).

Een vennootschap kan de rente op een lening verstrekt door een groepsvennootschap fiscaal slechts in aftrek brengen in zoverre het bedrag van de lening niet hoger is dan vijfmaal het bedrag van haar eigen vermogen.

De mogelijkheid wordt nu voorzien om de beperking van de renteaftrek aan te passen op "financieringsverrichtingen die worden verricht in het kader van een raamovereenkomst voor gecentraliseerd thesauriebeheer binnen een groep". Zeg maar op financieringen die groepsvennootschappen elkaar verstrekken.

De strijd tegen de fiscale en sociale fraude is prioriteit numero uno van de Federale Regering Di Rupo I.

Een nieuw pakket van maatregelen ligt klaar die kaderen binnen het **actieplan van het College voor de strijd tegen de fiscale en sociale fraude**. We sommen een aantal voorstellen op.

Fiscale magistraten zouden voor de toekomst over een bijkomend diploma fiscaal recht of specifieke ervaring moeten beschikken.

Fiscale fraudedossiers zouden ook - om in de terminologie te blijven - "una via" worden benaderd.

Ofwel afhandeling via de administratieve weg of gerechtelijk maar geen combinatie meer van beiden.

Ernstige en/of georganiseerde fraude wordt correctieel zwaarder aangepakt met gevangenisstraffen tot 5 jaar.

Wie ook zwaarder bestraft moeten kunnen worden is uw financieel- of belastingadviseur. Bedenk die een "frauduleuze constructie" moet een intrekking van zijn of haar erkenning mogelijk worden wat de facto leidt tot beroepsverbod.

Misbruik van vennootschappen wordt aangepakt. Denk aan een strengere controle op de identiteit van vennootschapsmandatarissen en het gebruik van slapende vennootschappen, postbusvennootschappen en exoten zoals Limiteds of rechtspersonen opgericht in "Panama, Nevis, Barbados en ... de Nederlandse Antillen".

Het actieplan stelt nog voor om het centraal aanspreekpunt waarvan eerder sprake ook open te stellen voor politiediensten, OCMW's, de witwascel en het centraal bureau voor inbeslagnames en verbeurdverklaringen...

Premies die een werkgever / vennootschap betaalt voor het aanvullend pensioen van een werknemer of bedrijfsleider zijn aftrekbaar binnen de zogenaamde 80% grens.

Het aanvullend pensioen mag samen met het wettelijk pensioen niet meer bedragen dan 80% van het laatste normale bruto jaarsalaris.

De bedoeling was om voor de toekomst die 80% grens af te stemmen op het hoogste ambtenarenpensioen. Bleek in praktijk onuitvoerbaar en is inmiddels vervangen door een **extra sociale zekerheidsbijdrage op hoge pensioenpremies**.

B&R
BONNÉ & RAEIJMAEKERS

BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

De Caterslei 5 - 2930 Brasschaat - Tel. 03 605 36 78 - Fax 03 605 32 48
mail@bnr.be - www.bnr.be - btw: BE 0457 385 385 - RPR Antwerpen

Deze "Wijninckxbijdrage" zoals ze inmiddels wordt benoemd bedraagt 1,5% en is door de werkgever verschuldigd op het gedeelte van de pensioenpremie dat 30.000 EUR op jaarbasis (te indexeren) overschrijdt. De bijdrage is weliswaar fiscaal aftrekbaar en reeds verschuldigd voor het lopende jaar 2012.

2

Vennootschappen / vereenvoudiging van de vereffeningprocedure

Tot 2006 was de vereffening van een vennootschap in België een vrij eenvoudig administratief verhaal.

Kwestie van een statutenvijziging voor de notaris waarbij de vennootschap in ontbinding werd gesteld en een vereffenaar werd benoemd die gelijktijdig verslag uitbracht over het "verloop" van zijn vereffening. Vervolgens werd de vereffening in één en dezelfde vergadering onmiddellijk gesloten.

Volgde dan nog een laatste jaarrekening en aangifte vennootschapbelasting.

In 2006 werd de procedure gewijzigd en is de balans volledig omgeslagen. Een belangrijke rol werd weggelegd voor de Rechtbanken van Koophandel.

Gevolg is dat een vereffening vandaag is uitgegroeid tot een uitermate tijdrovende en complexe procedure met werkoverlast voor de rechtbanken tot gevolg.

De wetgever heeft dat blijkbaar ingezien en de procedure vereenvoudigd (BS 07/05/2012).

De belangrijkste wijzigingen betreffen de bevestiging van de benoeming van de vereffenaar en –vooral- de herinvoering van een "verkorte route".

Aanstelling en benoeming van de vereffenaar

Tenzij de statuten het anders bepalen, is het de algemene vergadering die de vereffenaar benoemt. De rechtbank van koophandel dient die aanstelling goed te keuren na neerlegging van een verzoekschrift.

Waar vroeger de benoeming bevestigd werd binnen een termijn van 24u, brengt de aangepaste wet dit nu op vijf werkdagen.

Wordt binnen die termijn geen beslissing genomen, is de benoeming goedgekeurd. Nieuw is ook dat het verzoekschrift "meerdere" vereffenaars kan opvoeren.

B&R
BONNÉ & RAEIJMAEKERS

BEDRIJFSADMINISTRATIES - BELASTINGADVISEURS - JURISTEN

Zou de eerste vereffenaar volgens de rechtbank dan niet voldoen aan de voorwaarde van "rechtschapenheid", kan de volgende kandidaat uit de lijst worden aangeduid. Voorheen was dit automatisch een "extern" persoon aangeduid door de rechtbank, vaak een advocaat.

Ontbinding en vereffening in één akte

De "oude" mogelijkheid om een vennootschap in ontbinding te stellen en de vereffening meteen te sluiten in quasi één beweging wordt heringevoerd mits een aantal voorwaarden zijn vervuld.

Zo bepaalt de nieuwe wet dat er geen schulden mogen zijn op het ogenblik van de ontbinding. Dat wordt beoordeeld op grond van een tussentijdse balans die bij de ontbinding wordt opgesteld en waar een revisor of extern accountant een verslag over aflevert. Er wordt verder geen vereffenaar benoemd en alle aandeelhouders of vennoten moeten aanwezig zijn op de algemene vergadering (of minstens geldig vertegenwoordigd). Het ontbindingsbesluit moet tot slot met eenparigheid van stemmen worden genomen.

3

Bouwsector / een verruiming van de hoofdelijke aansprakelijkheid

Tot eind 2007 kende België een registratieregeling voor aannemers. Ieder die voor een werk in onroerende staat beroep deed op een aannemer die niet geregistreerd stond bij het Ministerie van Financiën, diende op de facturatie van die aannemer tweemaal 15% in te houden en door te storten respectievelijk aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en belastingdienst.

Niet-inhouding leidde tot hoofdelijke aansprakelijkheid voor eventuele fiscale en/of sociale schulden nog verhoogd met een forse boete.

Onder druk van Europa werd het registratieregime herhaalde malen aangepast tot het vervolgens volledig werd afgeschaft en vervangen door de bestaande regeling van "hoofdelijke aansprakelijkheid".

Doet u voor een werk in onroerende staat vandaag beroep op een (onder-) aannemer die sociale en/of fiscale schulden heeft op het ogenblik van het afsluiten van de aannemingsovereenkomst, wordt u hoofdelijk aansprakelijk voor die schulden, indien u op de betalingen aan de aannemer geen inhoudingen pleegt. Voor fiscale schulden kan de aansprakelijkheid oplopen tot 35% van de totale aanneemsom. Voor de sociale schulden zelfs tot 100% (wordt wel gereduceerd tot 65% indien ook de aansprakelijkheid voor de fiscale schulden aan de orde is). Bovendien kan een boete worden opgelegd gelijk aan het dubbele van de niet-ingehouden bedragen...

De aansprakelijkheid is niet van toepassing indien u dus de nodige inhoudingen verricht op uw betalingen aan de (onder-)aannemer.

Voor de fiscale schulden bedraagt de inhouding 15%, voor de sociale 35%, telkens op het factuurbedrag exclusief BTW. De ingehouden bedragen moeten vervolgens doorgestort worden op specifieke rekeningnummers van de belastingdienst en Rijksdienst voor Sociale Zekerheid.

Om het bestaan van schulden na te gaan kan u specifieke databanken consulteren middels de website www.sociale-zekerheid.be en/of www.minfin.fgov.be.

Belangrijk, het stelsel van de hoofdelijke aansprakelijkheid en de inhoudingsverplichting zijn niet van toepassing voor een natuurlijk persoon die enkel werken voor privédoeleinden laat uitvoeren.

Een programwet van 29 maart 2012 breidt de bestaande regeling aanzienlijk uit. Zo wordt de mogelijkheid voorzien om het principe van de hoofdelijke aansprakelijkheid **uit te breiden tot andere risicogroepen**.

U denkt aan de vleessector, horeca, of bewakingsdiensten.

Welke sectoren precies zal nog worden bepaald bij Koninklijk Besluit. De programwet voert ook het principe van **getrapte aansprakelijkheid** in.

U kan dit het best vergelijken met een ketenaansprakelijkheid.

Indien een opdrachtgever / aannemer zijn verplichtingen in het kader van de hoofdelijke aansprakelijkheid niet of slechts gedeeltelijk nakomt, zal de opdrachtgever / aannemer die zich boven de "nalatige" partij bevindt op zijn beurt hoofdelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld. ...

De belastingdienst en RSZ zullen dus steeds hoger in de keten een aannemer kunnen aanspreken indien een onderaannemer in gebreke blijft.

Een voorbeeld;

Opdrachtgever A doet beroep op aannemer B die op zijn beurt beroep doet op onderaannemer C. Onderaannemer C besteedt uit aan onderaannemer D.

C stelt vast dat D fiscale en sociale schulden heeft.

Verzuimt C om inhoudingen te verrichten op de betalingen aan D, wordt hij hoofdelijk aansprakelijk voor de schulden van D.

Blijft C op zijn beurt in gebreke zal volgens de getrapte aansprakelijkheidsregeling vervolgens B worden aangesproken voor betaling van de schulden van D.

Een verstrekkende uitbreiding dus.

In een keten van aannemers zal een opdrachtgever voortaan niet meer automatisch bevrijd zijn van aansprakelijkheid indien hij of zij correct inhoudingen verricht op de betalingen aan de rechtstreekse (onder-)aannemer.

De programwet voert tot slot het begrip **loonaansprakelijkheid** in. De aansprakelijkheid geldt voor "zwaarwichtige tekortkomingen op de verplichting aan werknemers salaris te betalen".

Een werkgever die medewerkers tewerkstelt moet de Belgische arbeidswetgeving correct naleven onder meer wat minimumsalarissen betreft.

Dat is ook van toepassing bij de tewerkstelling van buitenlandse gedetacheerde werknemers.

Wordt een werknemer van een (onder-)aannemer minder betaald dan wettelijk voorzien kan de opdrachtgever / (onder-)aannemer hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld tot betaling van het verschil met de geldende minima.

Deze aansprakelijkheid, die ook geldt voor de sociale zekerheidspremies, gaat in 14 dagen nadat de opdrachtgever / (onder-)aannemer door de sociale inspectiediensten of de betrokken werknemer is aangemaakt.

De aansprakelijkheid geldt enkel voor het salaris dat ten vroegste eisenbaar wordt 14 werkdagen na de kennisgeving en beperkt tot maximaal 1 jaar.

De aansprakelijkheid houdt op van zodra de overeenkomst met de "foute" aannemer wordt verbroken binnen die periode van 14 dagen.

4

Geregistreerde kassa voor de horeca

In 2010 werd het BTW tarief in de horeca verlaagd tot 12%.

Als randvoorwaarde werd toen gesteld dat horeca uitbaters zich verbonden tot het gebruik van een geregistreerd – lees niet manipuleerbaar – elektronisch kassasysteem.

De BTW tariefverlaging werd dus gebruikt als pasmunt voor een strengere controle op niet-geregistreerde inkomsten.

Ondernemers die starten na 1 januari 2010 dienden onmiddellijk gebruik te maken van een dergelijk kassasysteem.

Voor bestaande ondernemingen werd voorzien in een overgangsregime tot 2013.

In praktijk raakten de voorwaarden voor het geregistreerd kassasysteem evenwel niet goedgekeurd.

Tot zeer recent bestond eenvoudigweg dus niet de mogelijkheid om effectief de stap te zetten naar een dergelijk systeem.

Met de publicatie van een circulaire op 1 juni jl. heeft de belastingdienst alsnog de voorwaarden vastgesteld waaraan de kassasystemen moeten voldoen.

De circulaire is in de eerste plaats gericht aan de producenten en leveranciers van de kassasystemen.

Voor horecaondernemers is de uiteindelijke datum van inwerkingtreding en het verdere toepassingsgebied van belang.

De registratie van de nieuwe kassasystemen zal moeten gebeuren tussen 01/01/2013 en 30/04/2013.

De horecaondernemer zal zijn kassa moeten laten registreren bij Financiën en een "smartcard" aanvragen.

Effectieve ingebruikname is voorzien vanaf 01/06/2013.

De verplichting geldt voor elk horecaondernemer die meer dan 10% van de totale omzet haalt uit het serveren van maaltijden.

Onder deze drempel geldt geen verplichting tot geregistreerd systeem, en dient de ondernemer verplicht de klassieke BTW bonnetjes uit te reiken.

Toleranties en vrijstellingen inzake BTW bonnetjes voor frituuruitbaters, snackbars, enz. worden geschrapt. Zij dienen net als andere horecaondernemers of een BTW bonnetje uit te reiken, of te kiezen voor een geregistreerd systeem.

5

Fiscaal misbruik / circulaire van de belastingdienst / antwoord van de minister

De nieuwe anti-misbruikbepaling en de definitie van fiscaal misbruik hebben we uitvoerig behandeld in de nieuwsbrief van april / 84.

Fiscaal misbruik veronderstelt een handeling in strijd met de doelstelling van de fiscale wet en met als hoofdmotief het ontlopen van belasting. Stelt de belastingdienst dat vast, kan zij de belasting heffen conform het doel van de fiscale wet alsof het misbruik niet heeft plaatsgevonden.

U mag handelingen stellen die een fiscaal voordeel opleveren zolang de niet-fiscale motieven maar doorslaggevend zijn.

De vroegere versie van de anti-misbruikbepaling beperkte zich tot verrichtingen in de economische sfeer.

De nieuwe bepaling ziet nu ook verrichting in de privé sfeer inbegrepen het registratie- en successierecht (denk aan successieplanning).

Dat de nieuwe bepaling niet onmiddellijk de rechtszekerheid bevordert staat nu reeds als een paal boven water.

Aan de Administratie wordt immers in belangrijke mate een discretionaire bevoegdheid gegeven om handelingen te beoordelen. Het gevolg is dat een belastingplichtige veel minder dan in het verleden in staat zal zijn correct het belastingeffect van een bepaalde handeling in te schatten.

Veel werd verwacht van het commentaar van de belastingdienst op de nieuwe bepaling.

De circulaire is inmiddels verschenen op 4 mei maar bevat helaas weinig verduidelijking.

De Administratie start haar commentaar met een toelichting over de wijze waarop een fiscale wet moet geïnterpreteerd worden. Een interpretatie is overbodig als de fiscale wet duidelijk is.

In dat geval moet de belastingdienst niet op zoek naar de bedoeling van de wetgever.

Waar de nieuwe anti-misbruikbepaling toch uitdrukkelijk naar de bedoeling van de wet verwijst is dat volgens de Administratie met name van toepassing op "volstrekt kunstmatige constructies".

Kan een belastingplichtige 2 routes bewandelen en kiest hij de minst belaste, moet dat in praktijk (nog steeds) kunnen.

Moeilijker wordt het "indien men een lager belaste route kiest in omstandigheden waarin een normaal persoon dat niet zou doen en dus geforceerd is"...

De "kunstmatigheid" van een constructie zou dus de toetssteen zijn voor toepassing van de nieuwe anti-misbruikbepaling.

Is de federale toezegging dat een belastingplichtige nog steeds de keuze heeft om de minst belaste weg te volgen ook al is die niet de meest normale -de zogenaamde Brepels doctrine- dan toch waar... ?

Blijkbaar wel volgens een antwoord van Financiën op berichten in de pers als zou elke vorm van successieplanning waaronder een eenvoudige handgift reeds een fiscaal misbruik uitmaken. Financiën antwoordt als volgt. "Er werd inderdaad aan stemmingmakerij gedaan. Wie niet tijdig de onzin tegenspreekt, wordt verweten te hebben bijgedragen aan de onduidelijkheid en onzekerheid, terwijl men niet stilstaat bij de verantwoordelijkheid van wie de onzin heeft uitgebraamd".

Financiën beklemtoont dat er aan de wetgeving op het schenkings- en successierecht "geen jota" veranderd.

Uit het Parlement / Rechtspraak

1

Verkoop van onroerend goed / belastingvrije meerwaarde of divers inkomen

Het wetboek inkomstenbelastingen definieert diverse inkomsten "als winsten of baten hoe ook genaamd die zelfs occasioneel of toevallig buiten het uitoefenen van een beroepsactiviteit voortkomen uit enige prestatie, verrichting of speculatie of uit diensten bewezen aan derden, daaronder niet begrepen normale verrichtingen van beheer van een privévermogen bestaande uit onroerende goederen, portefeuillewaarden en roerende voorwerpen". Voor deze categorie van inkomsten bedraagt het belastingtarief 16,5 of 33%.

Belangrijk is de kwalificatie.

Het resultaat van een handeling die behoort tot een normaal beheer van een privévermogen blijft in regel onbelast.

Een belastingplichtige realiseert een belangrijke meerwaarde op de verkoop van een onroerend goed dat hij 5 jaar eerder heeft verworven.

In privé blijft de meerwaarde op een dergelijk onroerend goed transactie na 5 jaar onbelast tenzij... de belastingdienst dat anders ziet.

Volgens haar is er geen sprake van een normaal beheer van een privé-vermogen.

Het Hof van Beroep te Antwerpen volgt de belastingdienst. Zo stelt zij vast dat /

- de belastingplichtige geregeld onroerende goederen had aangekocht en verkocht.

(Een twintigtal transacties over een periode van 14 jaar.)

- de aankopen telkens extern werden gefinancierd.

Het Hof besluit dat dit verder gaat dan normale beheerverrichtingen van een privévermogen en er dus sprake is van een divers inkomen.

Het Hof maakt wel toepassing van de 'Baltus-doctrine'.

Die stelt dat de belastbare meerwaarde beperkt moet blijven tot de opbrengst die voortvloeit uit het "abnormale" karakter ervan.

Die opbrengst, stelt het Hof, is het verschil tussen de theoretische venale waarde van het goed (waarde in het economisch verkeer) en de verkoopprijs.

Aangezien de belastingdienst niet aantoont dat het onroerend goed verkocht wordt "aan een prijs die niet marktconform is en niet overeenstemt met de werkelijke waarde" blijft de meerwaarde onbelast.

In een andere casus verwerft een echtpaar 4 opbrengsteigendommen over een periode van acht jaar die verbouwd worden tot 17 appartementen (en 2 handelsruimten). De aankoop en de verbouwing werden extern gefinancierd.

De inkomsten declareert het echtpaar als inkomen uit onroerend goed wat een voordelige heffing oplevert.

Belastbare basis blijft in dit geval beperkt tot het geïndexeerd kadastraal inkomen van de appartementen verhoogd met een forfait van 40 %.

De belastingdienst is het daar niet mee eens en belast de huur als beroepsinkomen wat een volledige progressieve heffing oplevert.

De Rechtbank die de zaak behandelt start met de vaststelling dat beroepsinkomen de "baten zijn van elke winstgevendende bezigheid". Dit wil zeggen "van een geheel van verrichtingen die zich vaak genoeg voordoen en met elkaar verbonden zijn om een voortdurende en gewone bezigheid op te leveren die bestaan in het beheer van een particulier vermogen".

Welnu, het feit dat het echtpaar "intens" bezig is met de verhuur van de appartementen en het feit dat zij de aankoop niet zelf hebben gefinancierd met eigen middelen maar extern (waarbij dus financiële risico's werden genomen) volstaan voor de rechtbank om te besluiten dat de inkomsten uit de verhuur wel degelijk een beroepskarakter hebben.

De verhuuractiviteit in deze casus gaat buiten de grenzen van een normaal beheer van onroerende goederen.

2

Wanneer is een boekhouding bewijskrachtig voor de belastingdienst

Bepaalde kleine ondernemingen – denk aan de gewone commanditaire vennootschap - volstaan met het voeren van een "vereenvoudigde boekhouding".

Per definitie is dat geen volledige, dus onvolledige boekhouding.

Een parlementslid stelt aan Financiën de vraag of die onvolledige boekhouding fiscaal wel bewijskrachtig is en zo niet kan ze door de belastingdienst als "uitgangspunt" worden genomen om het fiscaal resultaat van een belastingplichtige forfaitair vast te stellen.

Het antwoord van de minister start met de vaststelling dat het wetboek inkomstenbelastingen geen enkele specifieke verplichting bevat over de inrichting van een boekhouding, noch over de wijze waarop dagontvangsten moeten bijgehouden worden.

Het wetboek heeft het enkel over alle boeken en bescheiden die noodzakelijk zijn om het bedrag van de belastbare inkomsten te bepalen.

Dus, zegt Financiën, opdat een boekhouding op belastinggebied als toereikend zou worden aanvaard dient zij niet te beantwoorden aan alle eisen die de boekhoudwetgeving stelt.

Een onvolledige boekhouding kan dus perfect bewijskrachtig zijn.

Elke boekhouding is aanvaardbaar indien /

1. de voorgelegde boeken en bescheiden een samenhangend geheel vormen op basis waarvan de belastbare inkomsten nauwkeurig kunnen worden bepaald;
2. alle geboekte bedragen door bewijsstukken zijn gestaafd;
3. alle geboekte cijfers met de werkelijkheid overeenstemmen.

Enkel het nazicht van de boekhouding – dus ook van een onvolledige boekhouding – kan de bewijskracht ervan aantonen.

Slechts indien een belastingplichtige meent niet te beschikken over een bewijskrachtige boekhouding, of indien de belastingdienst na verificatie vaststelt dat er geen bewijskrachtige boekhouding aanwezig is, slechts dan kan het belastbaar inkomen worden bepaald a.d.h.v. forfaitaire grondslagen van aanslag.

3

Een forfaitaire kostenvergoeding van 500 EUR

Kosten die een werknemer of bedrijfsleider maakt in het kader van de uitoefening van een arbeidsovereenkomst of mandaat binnen een vennootschap kunnen door de werkgever worden vergoed hetzij op declaratiebasis (op voorlegging van een bon, factuur, enz.), hetzij forfaitair.

Voor forfaitaire terugbetaling van dergelijke kosten "eigen aan de werkgever" kan men zich richten naar de forfaits die de overheid zelf hanteert voor haar ambtenaren, of men bouwt zelf een forfait op a.d.h.v.

"herhaalde waarnemingen en steekproeven" uit het verleden.

Voorbeeld; u verzamelt over een x aantal maanden allerlei bonnetjes voor de kosten die u onderweg maakt op basis waarvan dan voor de toekomst een maandelijks forfaitair bedrag wordt onderbouwd.

De belastingdienst is redelijk allergisch voor dergelijke forfaitaire terugbetalingen en kwalificeert ze vaak als verdoken salaris.

Gevolg, worden de vergoedingen niet verantwoord middels individuele fiches (jaaropgave) loopt de belastingplichtige het risico op een aanslag geheime commissielonen van 309 % ...

Het Hof van Beroep te Antwerpen verklaart zich in een specifieke casus akkoord met een forfaitaire vergoeding van 500 EUR voor een adjunct directeur die een bruto salaris geniet van om en bij de 7.000 EUR.

De vergoeding staat voor de terugbetaling van verplaatsingskosten, representatie uitgaven enz. waarvoor geen bonnen of bewijzen kunnen worden voorgelegd.

De belastingdienst had bij controle de forfaitaire terugbetaling toegevoegd aan het salaris van de directeur op grond van een aantal feitelijke vaststellingen zoals;

- de hoogte van het bedrag;
- het feit dat het forfait in de arbeidsovereenkomst in één pakket werd vermeld samen met het salaris;
- er niet werd aangetoond dat de vergoeding gebaseerd was op ernstige normen noch waarvoor ze bestemd was;
- er bovendien in de boekhouding van de vennootschap nog andere kosten werden opgenomen voor representatie, publiciteit, prospectie enz.

De Rechtbank is het zowel in eerste aanleg als in beroep niet eens met de belastingdienst en verwijst naar rechtspraak van het Hof van Cassatie. Volgens Cassatie geldt een "weerlegbaar vermoeden" dat bedragen die door een werkgever aan een werknemer worden vergoed als terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever, niet behoren tot het belastbaar salaris. Het is aan de belastingdienst om met "positieve en controleerbare" gegevens aan te tonen dat die vergoedingen een verdoken salaris zouden uitmaken. De belastingdienst beschikt daarvoor over alle middelen van recht, vermoedens inbegrepen met uitzondering van de eed.

De rechtbank gaat vervolgens in op een aantal feitelijke vaststellingen. Zo is het niet omdat de kostenvergoeding in de arbeidsovereenkomst samen met het salaris wordt vermeld zij ook automatisch als salarisbestanddeel mag worden beschouwd. Verder is de vergoeding zeker niet overdreven gelet op de functie en het salaris van de betrokkene. Het Hof besluit dat het niet aan de werknemer is om het bewijs te leveren dat kostenvergoedingen geen verdoken salaris uitmaken. Het is de belastingdienst die de bewijslast draagt.

Zij mag zich niet beperken tot "vage vermoedens". Neen, vermoedens moeten gewichtig, nauwkeurig en overeenstemmend zijn.

4

Een goedgekeurde jaarrekening is bindend

Een vennootschap heeft een vordering op een debiteur die maar niet betaalt. Zij legt haar jaarrekening neer bij de balanscentrale van de Nationale Bank van België waarin geen waardevermindering op de vordering werd geboekt. Na neerlegging wordt bij algemene vergadering alsnog de beslissing genomen om een waardevermindering te boeken en een gecorrigeerde jaarrekening neer te leggen. Ook de ingediende aangifte vennootschapbelasting wordt in die zin aangepast. De belastingdienst weigert rekening te houden met de nieuwe versie en wordt daarin

gevolgd door de rechtbank. Een jaarrekening dient immers een getrouw beeld te geven van het vermogen, de financiële toestand en het resultaat van de onderneming. Een jaarrekening die is goedgekeurd door een regelmatige beslissing van de algemene vergadering is bindend. De algemene vergadering mag enkel corrigeren "indien de logische en rekenkundige controle van de balanscentrale op fouten zouden wijzen". Ook bindend is een ingediende aangifte vennootschapbelasting. Een belastingplichtige kan enkel correcties aanbrengen indien het bewijs wordt geleverd van een materiële vergissing of dwaling. Een materiële vergissing is een feitelijke vergissing. Die heeft betrekking op "rekenfouten, schrijffouten, of andere grove vergissingen die een oorsprong vinden in een onachtzaamheid, verstrooidheid of onoplettendheid..." Op beslissingen die een intellectuele beoordeling inhouden kan men niet terugkomen ook al zijn zij manifest fout. Een bewuste keuze is geen materiële vergissing en is dus bindend voor de vennootschap.

5

Verzekering gewaarborgd inkomen / uitkering onbelast

Een vrijberoeper loopt een arbeidsongeschiktheid op ingevolge een ongeval gedurende de uitoefening van zijn beroepsactiviteit.

De man kan beroep doen op een verzekering gewaarborgd inkomen die hij particulier heeft onderschreven en die voorziet in een uitkering van een rente bij economische ongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval. De belastingdienst stelt zich op het standpunt dat de uitkering belast is als beroepsinkomen precies omdat ze in verband staat tot de beroepsactiviteit.

Of de uitkering al dan niet effectief een inkomstenverlies compenseert heeft geen belang.

Het Hof van Beroep te Antwerpen is het daar niet mee eens.

De belastingdienst heeft gelijk in zoverre er sprake zou zijn van een "permanente" beëindiging van de beroepsactiviteit.

Is hier niet het geval, de belastingplichtige is immers enkel tijdelijk arbeidsongeschikt.

Zijn dan enkel belast de vergoedingen die worden betaald voor een volledig of gedeeltelijk herstel van een "tijdelijk gemis van inkomsten".

Aangezien in deze casus de belastingplichtige geen inkomstenverlies had geleden blijft de uitkering onbelast.

BEDRIJFSADMINISTRATIES • BELASTINGADVISEURS • JURISTEN

De Caterslei 5 - 2930 Brasschaat - Tel. 03 605 36 78 - Fax 03 605 32 48
mail@bnr.be - www.bnr.be - btw: BE 0457 385 385 - RPR Antwerpen